

Jip de Beer (Eindhoven, 1992) New Media Artist

Jip de Beer heeft na zijn eindexamen aan het Frank Mohr Instituut in 2018 één van de startersateliers in Het Paleis betrokken. Eerlijk gezegd klinkt dat gewichtiger dan het is, want het betekent dat hij met nog twee andere kunstenaars een ruimte deelt. Ieder van hen heeft 15 m² ter beschikking. De startersateliers zijn voor maximaal drie jaar te huur. Daarna wordt je niet meer als starter beschouwd. Ik kan me trouwens voorstellen dat de praktijk uitwijst dat je na drie jaar ook wel graag eens een atelier voor jezelf wil hebben.

Jip de Beer Foto: Peter Wassing

Al meteen bij de afstudeerprojecten van het Frank Mohr Instituut raakte ik in gesprek met Jip omdat zijn werk mij intrigeerde. Ik zag in 3D geprinte architectonische objecten, vormen die duidelijk met een digitale wereld van doen hadden, maar ik kreeg niet meteen een idee over betekenis of doel. Vorig jaar september, op de open zondag van Het Paleis, was Jip er weer met een presentatie op film van een wat concreter project. Daarin beschreef hij een plan om de digitale wereld van de stad Groningen te verbeelden als een stad waar iedereen met elkaar verbonden is en als een stad die nooit slaapt.

Hij vertelt dat hij 'de achterkant' van websites ziet als architectuur, tekst over foto's heen, de hoofdtekst boven de meer inhoudelijke teksten, het menu vooraan en ga zo maar door. Hij wil het internet en de onzichtbare wereld ervan (be)grijpbaar maken en gebruikt daarvoor de vorm van architectuur.

Het voorstel werd omarmd door de Gemeente Groningen en de Kunstraad en samen met een uitgebreide crowdfunding actie was het mogelijk om het project New Manhattan te realiseren en te laten zien in het Forum aan de Oude Boteringestraat.

Je ziet een stad als New York, wolkenkrabbers aan de rand, een park binnenin en daar omheen een reeks gebouwen die allemaal van elkaar verschillen. Alle afzonderlijke gebouwen zijn een verbeelding van een concrete website. Ze zijn van te voren 'gekocht' door de eigenaar van de betreffende website. Dat betekent dus dat de eigenaar zijn eigen gebouw/website meeneemt na afloop van de tentoonstelling. Het onzichtbare internet is voor bepaalde tijd zichtbaar, waarna het weer oplost in de ruimte.

Jip de Beer hoopt dat er op deze manier meer begrip ontstaat, dat mensen meer vat krijgen op de nieuwe digitale wereld die bijna buiten ons om is ontstaan. Maar ook het proces tijdens het maken van het project vindt hij belangrijk, het contact met de eigenaren van de websites, hun reactie op zijn kunstwerken. Naast het fysieke resultaat maakt een interactieve film deel uit van het project waarbinnen je met een joystick door de stad kan lopen, springen, vliegen. Bovendien is er een publicatie gemaakt waarmee het project weliswaar niet fysiek blijft bestaan maar dan toch wel in de herinnering van mensen.

In zijn projecten brengt Jip de Beer een aantal disciplines op een heel natuurlijke manier samen, namelijk de ict-wereld, design, film. Zijn vooropleiding bestond dan ook uit een combinatie van een universitaire informatica studie, communicatie, design en multimedia bij verschillende opleidingen in binnen- en buitenland. Pas op het Frank Mohr Instituut bracht hij zijn ervaringen samen in deze kunstprojecten.

We zullen naar mijn overtuiging nog veel van hem horen.

Anneke Oele

New Manhattan, Forum Groningen